

ПРОТОКОЛ

№ 57

гр. Перник, 24.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Съдия: МАРИНЕЛА КР. МАРИНОВА-СТОЕВА

Съдебни ИВАНКА И. А.А
заседатели: ДЕСИСЛАВА СТЕФАНОВА
ЛАЗАРОВА
РУМЕН ПЕТРОВ ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
и прокурора М. Люб. Цв.

Сложи за разглеждане докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Наказателно дело от общ характер № 20201700200278 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

Подсъдимият лично и с адв.М..

Окръжна прокуратура изпраща представител.

Частната обвинителка, уведомена, не се явява, за нея адв.К..

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв.К.: Да се даде ход на делото.

Адв.М.: Да се даде ход на делото.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРОДЪЛЖАВА съдебното следствие.

Съдът докладва постъпилата молба от адв.М., с която се излагат данни за това, че майката на подсъдимия е с влошено здравословно състояние, поради което се иска наложената към момента мярка за неотклонение "Домашен арест" вместо на досегашния адрес в гр.София да се изпълнява и контролира в с.***. Към молбата са представени и писмени доказателства, касаещи здравословното състояние на Р.А. и нотариален акт за собственост на имот, на който се иска преместване контрола на

домашния арест.

Прокурорът: По молбата предоставям на съда.

Адв.К.: Няма проблем да се допусне исканото изменение по преценка на съда.

Съдът намери, че по молбата ще се произнесе след изслушване пледоариите на страните.

Прокурорът: Няма да соча други доказателства, нямам доказателствени искания.

Адв.К.: Представям допълнителен опис с включените и днес разноси, като моля да ни бъдат присъдени. Това са разноси като претенцията, посочена в описва обхваща цялото производство. Нямам други доказателствени искания.

Адв.М.: По отношение на списъка за разноси на колегата не се противопоставям да бъде уважен. Моля да допуснете кратки обяснения, които подзащитният ми желае да даде. Други доказателствени искания нямаме.

Съдът покани подсъдимия да даде обяснения.

Подсъдимият: Искам първо да се извиня на наследниците на починалия К.. Много съжалявам, че така се е случило. Всичко бих дал, за да мога да си поправам грешката. С жена ми С. заминахме за Италия и там се роди София. В моя живот аз единствено съм живял за нея и за майка ми. Ние се разделихме със С., но това дете аз го отглеждах, аз го издържах. Те се прибраха в България, аз прасках пари и всяко лято си идвах за по една седмица да мога да прекарам със София. През 2019 г., както винаги съм го правил, се прибрах в България. Минах през Радомир, взех си детето и се прибрахме на Дрен. Излязохме през деня, вечерта бяхме в едно заведение. София я пратих да се прибере, защото стана 9,30-10 ч. Аз се прибрах към 11 без 15 мисля че беше. София гледаше телевизия. Казах ѝ да си лягаме. Тя ме чакаше винаги да се прибера. Аз предишния ден бях уморен от пътя, защото се прибрах с кола, карах колата и бях уморен и ми се спеше. Съблякох се и си легнах. Не знам точно колко време беше минало и чух, че детето ми пици. Страшни писъци, нещо ужасно. Станах, чух майка ми да пици отгоре, защото спи на горния етаж. Отворих вратата и видях човек с разкопчани панталони, мокър, с дърво в ръката. Както казват хората „падна ми пердето”. Аз не си обяснявам постъпката си и до ден днешен. Просто го хванах. На стълбите има парапет и го ударих един-два пъти в парапета и после паднахме надолу. Майка ми пишеше. Горещо беше и старата ми баба, тя е на 95 г. И те ме уплашиха. Мислех, че има и други хора горе. Качих се и видях, че няма. Слязох долу, видях, че имаше мешка и от нея стърчеше нещо като нож, като желязо. Първата ми реакция беше да се защитя. Хванах го и заедно паднахме по стълбите. Натам ми се губи всичко. Цял живот съм работил. Мисля, че съм добър баща, да си отглеждам детето и съжалявам за случилото се.

Прокурорът: Нямам въпроси.

Адв.К.: Нямам въпроси.

Прокурорът: Считам, че делото е изяснено от фактическа страна. Да се приключи съдебното следствие.

Адв.К.: Да се приключи съдебното следствие.

Адв.М.: Делото е изяснено от фактическа страна. Да се приключи съдебното следствие и да се пристъпи към пледоарии.

След като взе предвид становищата на страните и намери, че делото е изяснено от фактическа страна съдът намери, че следва да се приключи съдебното следствие, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

На основание чл.283 НПК ПРОЧИТА протоколите и останалите документи, събрани в досъдебното производство, както и тези от съдебната част на процеса, включително представените в днешното с.з.

На основание чл.284 НПК ПРЕДЯВЯВА на страните веществените доказателства по списъка към обвинителния акт.

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на съдебните прения.

Прокурорът: Като представител на ОП Перник поддържам повдигнатото обвинение спрямо подсъдимия К. за извършено от него престъпление по чл.116 ал.1 т.6, вр.чл.115 НК. Считам, че фактическата обстановка по делото, която е изведена в обвинителния акт и основните факти от предмета на доказване по делото се подкрепят от всички доказателства, събрани в хода на наказателното производство. Считам, че с действията си подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на това престъпление, за което му е повдигнато обвинение. Налице са и квалифициращите деянието обстоятелства по чл.116 ал.1 т.6 НК, а именно убийството е извършено по особено жесток и мъчителен за пострадалия начин. В случая по делото подсъдимият даде обяснения, които са и средство за защита и считам, че изложеното в тях, че извършеното от него деяние, е осъществено в състояние на силно раздразнение, е негова защитна версия. Считам, че същата не се подкрепя от останалите доказателства по делото. В този смисъл единствено със свидетелските показания на разпитаните свидетели А., която е майка на подсъдимия и София К. - дъщерята на подсъдимия, тези показания подкрепят неговата версия. Считам, че същите в тази им част не могат да бъдат кредитирани предвид взаимоотношенията между свидетелите и подсъдимия, което ги прави заинтересовани от изхода на наказателния процес. Считам, че тези показания не кореспондират с останалия, събран по делото доказателствен материал. Считам, че дадените от подсъдимия обяснения са неправдоподобни и обслужват единствено защитната му теза. Деянието осъществява състав на престъпление по

чл.116 и не е извършено при условията на афект. В случая действията на пострадалия, които са се изразили във влизане в къщата на подсъдимия, нямат противоправния характер на нападение. Самият подсъдим веднага е преминал към нападение срещу пострадалия. Единствено заключението на допълнителната СПЕ, което е в противоречие със заключението на основната такава, твърди, че подсъдимият е извършил престъпното посегателство в състояние на силно раздразнение, като основното основание експертите излагат употребения алкохол, което не е последица от действията на пострадалия, както и влизането на пострадалия в къщата по своето естество не може да бъде преценено като насилие или друго тежко противозаконно действие. Още по-малко от него може да са настъпили или са настъпили тежки последици за подсъдимия и за неговите близки. От събраните гласни доказателства е установена причината, поради която пострадалият е влязъл в дома на подсъдимия. С оглед на всички гореизложени обстоятелства предлагам да признаете подсъдимия К. за виновен в извършването на престъпление по чл.116 ал.1 т.6, вр.чл.115 НК. С оглед целите на наказанието и степента на обществена опасност на деянието, предлагам да определите на подсъдимия "Лишаване от свобода" в максималния размер, предвиден в разпоредбата на чл.116 НК, което да бъде изтърпяно ефективно. Тъй като подсъдимият е бил с мярка за неотклонение "Задържане под стража" и "Домашен арест", която мярка изтърпява и до сега, на основание чл.59 ал.1 т.1 и т.2 НК следва да бъде приспаднато времето, за което същият е бил с тези мерки за неотклонение.

Адв.К.: В качеството ми на процесуален представител на частния обвинител поддържам обвинението така, както е повдигнато в обвинителния акт. Считам, че от събраните гласни и писмени доказателства, както в съдебното производство, така и в досъдебното производство, се доказва по безспорен и несъмнен начин, че на процесната дата, място и час, по особено мъчителен начин К. е умъртвил К. Я., незачитайки правото му на живот и личната му неприкосновеност. В допълнение на изложеното от прокурора, доколкото поддържа обвинението, ще се спра само на някои факти, които считам за важни във връзка с установеното по безспорен начин. Също както и прокуратурата считам, че настоящото деяние, извършено от подсъдимия, не разкрива признаците на извършено такова в състояние на силно раздразнение, предизвикано от пострадалия. Аргументите ми в тази насока са, че безспорно в доктрината и съдебната практика, че за да е налице състояние на психологичен афект, поведението на пострадалия трябва да е било такова, сочещо признаците или на престъпление или на нарушение, толкова грубо да засяга правата на подсъдимия, че да може евентуално негово посегателство да се определи като такова. Всички доказателства са посочили еднозначно, че починалия К. Я. не е бил агресивен човек, не е бил сприхав, това е бил божи човек, тръгнал по следите на Иван Рилски, заедно с група поклонници, човек с чисто сърце, помагаш на всички. Той е влязъл в жилището на подсъдимия, но безспорно установихме защо - защото е било късно и се е объркал,

че това е църквата на с.Дрен. Поради тази причина К. е умрял. Бил е убит защото се е объркал. Човекът е бил възрастен, слаб, немошен, изглеждал е като такъв, за което сочат свидетелските показания, така че считам, че никакво негово поведение не е разкрило каквито и да било признаци за това, че е имал намерение да извърши някакво противообществено действие спрямо жилището на подсъдимия или на неговите близки. Считам, че твърденията в тази насока представляват защитна теза на подсъдимия, която не е подкрепена от доказателствения материал. В тази връзка ще изложя становището си и по отношение заключението на допълнителната СППЕ. Тя беше направена по искане на защитата на подсъдимия с цел да се разкрият и установят факти, които черпят изгодни последствия за тях. Изслушахме вещите лица, но аз считам, че те направиха заключението си при манипулиране на първоначалните доказателства, защото първоначалното положение на подсъдимия не непосредствено след деянието. Това е било много след извършване на деянието. Тогава той е разкрил пред вещите лица своята същност. Неговият характер, повлиян от изпитото количество алкохол по никакъв начин не разкриват състояние на афект. Това следва да бъде кредитирано от съда. В потвърждение на това първоначално заключение са и разпитите на някои от свидетелите, които са посочили, в т.ч. Н.Т. и свидетелката И. от кафенето, които казват, че когато е употребил алкохол, подсъдимият е ставал агресивен и сприхав. Тук се крие разковничето защо той е проявил такава агресия – защото е бил пиан. Това обстоятелство, обаче, не е било провокирано от пострадалия. Това е факт, който самият подсъдим е следвало да съобрази и е следвало да прецени своето поведение. Следващото нещо във връзка с допълнителната експертиза е, че те при изготвяне на допълнителното заключение, задачата бе да се съобразят с показанията на София. За мен беше изключителна изненада защо вървим по този ред, защо защитата и подсъдимия избраха този ред за провеждане на процеса. Единственото обяснение бе, че ще се опитат да оформят такава защитна теза, използвайки детето София. Въпреки искането ми да бъдат прочетени показанията на София, считам, че в показанията на това дете, дадени пред разследващия орган в присъствието на неговата майка, то много ясно и точно е заявило какво е видяло, какво е било състоянието на баща му. Никъде не говори за ужасния страх от торбалан, от черен човек и подобни неща. Да втълпиш на едно 12 годишно дете да говори за торбалан, аз не мога да го приема. Считам, че това, което София е заявила в хода на досъдебното производство в присъствието на нейната майка, е достоверно и то следва да се вземе предвид, защото тя е казала „ние с тате си говорехме когато аз видях човека”. Това, което каза подсъдимият не е вярно. За нас е ясно, защото доказателствата го отричат. Това искам да се вземе предвид, че ако вещите лица бяха ползвали този разпит на София, щяха да достигнат до този извод. Ето защо считам, че състояние на афект не е имало и пледиране в подобна насока би било несъстоятелно. Аз се присъединявам към прокуратурата по отношение на поискания размер на наказанието. За да определи съда

едно наказание той се ръководи както от фактите и обстоятелствата по делото, така и от характеристикните данни на самия подсъдим и неговата степен на обществена опасност. Считам, че наказанието му следва да се определи при превес на отегчаващите вината обстоятелства. Днес за първи път чух съжаление от устата на подсъдимия. Частната обвинителка беше тук, дори пред нея не бе изказано това съжаление. Аз не го намирам за искрено и считам, че наказанието следва да бъде тежко, съответстващо на извършеното тежко умишлено престъпление. Присъединявам се към искането на прокурора по отношение на наказанието и считам, че то би изпълнило целите, които законът е предвидил, а именно да се превъзпита подсъдимия и обществото да се въздържа от подобни деяния. Моля да се присъдят разносните съгласно списъка, който представихме.

Адв.М.: ОП Перник е повдигнала срещу моя подзащитен обвинение по реда на чл.116 ал.1 т.6, вр.чл.115 НК. В това обвинение ОП Перник е приела, че подзащитният ми умишлено е умъртвил К. Я. по особено мъчителен начин и проявявайки особена жестокост. Отделно в обвинителната си теза ОП Перник излага една фактическа обстановка, в която са налице място на извършване на престъпление, дата по време и часоно, от кого е извършено престъплението, какви са телесните увреждания, станали причина за смъртта на К. Я., както и защо подзащитният ми е извършил престъплението. Формално обвинителният акт отговаря на изискванията на чл.246 НПК, но при внимателен прочит на този обвинителен акт ще видите, че в същият липсва мотив за извършването на престъплението. Когато бях млад адвокат колегите казваха, че безмотивното престъпление е като безглаголно изречение, в смисъл непълно. Единственият мотив, който може да се прозре, е записаното на стр.2 в обстоятелствената част на обвинителния акт, където се казва „малко по-късно София К. решила да излезе от стаята и когато отворила вратата възприела в коридора непознат за нея човек, погрешка влезлият в къщата К. Я. “. Единственото изречение, в което по някакъв начин може да се извлече мотив за стореното от подзащитния ми. Тук е мястото и аз да изразя съжаление от кончината на К. Я.. Безспорно и несъмнено се доказва, че Я. е свят човек, който уважава бога, който ходи на поклонение, който е планинар. Реално нито едно от събраните по делото доказателствата не е в противовес на обстоятелството, че К. Я. е бил един прекрасен човек и неговият жизнен път за съжаление е прекъснат по един нелеп начин, но тук е мястото, освен изразеното съжаление от стореното и съответно извинението, поднесено на наследниците на К. Я., всички тук да приемем един основен и реален факт, а именно К. Я. и до днес щеше да бъде жив, ако не беше влязъл в дома на подзащитния ми и то в дом, в който има външна ограда, има голям двор, има външна стълбищна площадка, която е с две секции, има входна врата и след входната врата следва антре, в което К. Я. се е намирал вечерта на 27 юли 2019 г. Сега да разсъждаваме защо Я. е влязъл в къщата, дали се е объркал, вероятно е така, но това, че Я. със сигурност не е искал да извърши

престъпление в дома на моя подзащитен също е пределно ясно за всички в залата. Проблемът е, че вечерта на 27.07.2019 г. моят подзащитен е нямало от къде да знае какъв е К. Я., че същият е свят човек, добър, съвестен, възрастен, слаб физически, с множество увреждания. В този момент, при събуждането си, единственото, което е влияело върху действията на подзащитния ми това е било едно просто нещо – страхът, изненадата, виждайки чужд човек за пръв път в дома си, човек, който е изглеждал странно и е бил събуден от писъците на своето дете. Това по никакъв начин не може да бъде опровергано от обвинителната теза нито на държавното, нито на частното обвинение, защото за тези обстоятелства имаме свидетелските показания на Р.А., майка на подсъдимия, на София К. – неговата дъщеря и обясненията на подзащитния им. Няма друг доказателствен материал, който да е в противоречие със събрания такъв, за да може единият да се кредитира, а другият да не се кредитира, както заяви прокурора, че видите ли свидетелите са в тесни роднински връзки с подсъдимия, поради което и показанията им не трябва да се кредитират. Те са в тесни роднински връзки, но други свидетели от дома, късно вечерта, в дома на подзащитния ми е нямало как да съществуват. Единствените хора, които са били там, са били той и неговото семейство. Така че не само, че същите следва да се кредитират, спрямо тях няма нито едно друго доказателство, което да доказва обратното на това, което Р.А. и София К. и Д.К. казаха, че се е случило и тъй като една присъда не може да бъде издадена на базата на предположения, следва да се съобразите с така събраните и не опровергани по друг начин свидетелски показания и обяснения. Липсата на мотив в обвинителния акт сам по себе си не е пречка обвинението да бъде обосновано и прието от вас като основателно. Но липсата на мотив ще попречи на вас така, както е изложена обвинителната теза, да издадете един напълно законосъобразен съдебен акт, а именно мотивиран защо Д.К. във въпросната вечер е извършил това, за което е обвинен. Защото, ако липсва мотив за неговите действия, следователно е бил невменяем. На базата на събраните доказателства, които освен гласни е изслушаната СМЕ за причините за смъртта на К. Я., както и комплексната СППЕ и допълнителната такава, от тези две медицински експертизи се доказва и те са в подкрепа на твърдението ни, че правната квалификация не следва да бъде по чл.116 ал.1 т.6 НК, а тази по чл.118, вр.чл.116 ал.1 т.6 НК. Защо считам така. На първо място ще се спра на СМЕ за причината на смъртта. Причината за смъртта е описана ясно, това е сърдечна тампонада, а именно пълненето с кръв в околосърцевата торбичка, което е затруднило действието на сърцето на К. Я.. Всички останали повреди не са били в пряка и причинна връзка с настъпилата смърт. Освен сърдечна тампонада това е и скъсването на държателя на тънките черва, което е допринесло за обилен кръвоизлив. Не случайно поисках и допуснахте едно пълно изследване на здравословно състояние на Я.. В рамките на 20 стр. беше описано какво е извършвано на този човек в последните 10-15 години. Със сигурност от така представените документи и от изготвената

допълнителна СМЕ беше доказано, че Я. е бил много болен човек. Доказано беше, че е с атеросклеротични съдове, доказано беше от д-р М. и д-р Ч., че атеросклеротичните кръвоносни съдове водят до отклонение в състоянието на един човек, т.нар. девиация. Беше доказано, че Я. е пиел лекарства, а именно синтрон, в следствие на сменена сърдечна клапа, на базата на което лекарство се е получило разреждане на кръвта. В.л. казаха, че тъй като сърдечната клапа е била механична не е било нужно да се пие непрекъснато и ние не сме сигурни дали Я. е употребявал това лекарство, но това само по себе си внася съмнение в тезата на прокуратурата, че Я. е бил умъртвен по особено мъчителен начин и с особена жестокост. Не казва, че е доказано по безспорен начин, но наличието на тези увреждания на Я. при всички случаи са спомогнали за настъпването на смъртта. Д-р Ч. каза, че всички останали удари не са били в пряка причинна връзка с настъпването на смъртта. Пряката връзка с настъпването на смъртта е вътрешен кръвоизлив. Настъпването на този вътрешен кръвоизлив се е дължал и на общото влошено здравословно състояние на Я.. Следващата експертиза, която е от основно значение за правилното определяне на правната квалификация на деянието на подзащитния ми. Вещите лица психиатър и психолог в с.з. на 06.01.2022 г. заявиха, че промяната в техния извод относно състоянието на силно раздразнение, в което се е намирал моят подзащитен се дължи единствено и само не на промяна, както твърди частното обвинение в показанията дадени в досъдебно производство и съдебното производство на част от свидетелите, а се дължи единствено на обстоятелството, че по време на първоначалното изготвяне на експертизата моят подзащитен не е съдействал на вещите лица, защото се е намирал в стресово състояние, за първи път е бил задържан и по принцип е отказал пълно съдействие на медицинските лица. След като в спокойна обстановка същите са изследвали неговото състояние към момента на извършване на деянието, тяхното заключение е абсолютно медицинско обосновано и категорично. Самите те и в с.з. и в своята експертиза заявяват, че няма друга възможност за извършеното от подзащитния ми освен състоянието на силно раздразнение, в което същият е изпаднал. Това състояние е било повлияно от извънредната ситуация, от появяването на Я. в неговия дом, от писъците на детето му и от желанието му да защити най-ценните хора в неговия живот – детето си и неговата майка. Това медицинско заключение моля да приемете като меродавно и да промените правната квалификация на повдигнатото обвинение. В тази връзка ще цитирам ТР 2/09.07.1993 г. на ОС на НК ВС. Това ТР се отнася точно до изискването кога е налице извършване на едно деяние в състояние на силно раздразнение, което освен състоянието на силно раздразнение същото следва да бъде предизвикано от пострадалия по няколко начина, като един от начините за предизвикване е друго противозаконно действие, така както е описано в разпоредбата на чл.118 НК. Това ТР се отнася точно до обстоятелството какво може да бъде това друго противозаконно действие. Противозаконно действие, според ОС на НК на ВС, е това, с което се

накърняват правно защитени права и интереси и то трябва обективно да съществува. Противозаконното действие може да не е престъпление и да не е извършено виновно. В нашият конкретен случай К. Я. е проникнал противозаконно в дома на Д.К.. Противозаконното проникване и нарушаването на неприкосновеността на чуждо жилище, особено нощем, е престъпление по смисъла на чл.170 ал.2 НК и предвижда наказание "Лишаване от свобода" от 1 до 5 г. ВС, ОС, не изисква това противозаконно действие въобще да бъде престъпление и въобще да бъде извършено виновно. Със сигурност Я. не е имал умисъл да извършва престъпление в дома на К., но обективно той се е намирал в дома, не е позвънял на вратата, не е почукал, не е извикал отвън, просто се е появил. Това обективно действие, което от своя страна е било възможно да доведе до негативни последици за близките на пострадалия, а именно негативните последици не само, че е било възможно, но това негово проникване в дома на К. е довело до обективни негативни последици, а именно психологическото и психическо състояние на София К., малолетното дете, което е било на 10 г. Тук бе вменена нещоговорима вина, че ние видете ли сме заели една защитна позиция, която не била естествена. София К. ясно изрази своето впечатление от случилото се, тя нарече този човек със светещите очи черния човек, съобразявайки го с българския торбалан. Това дете в следствие е било на психиатрични прегледи, като е било на такива и в Радомир и в София. За това дете последствията още не можем да разберем какви са, но може да се окаже така, че да бъде най-пострадало от цялата ситуацията. Детето го каза съвсем ясно и точно, няма свидетел, няма гласно доказателствено средство, което да опровергава казаното от него „видях страшен човек в тъмното със светещи очи, който държеше тояга в ръката си и беше разкопчан и намокрен”. Това дете е било единствената причина и неговите писъци, Д.К. да извърши това, което за съжаление е извършил. В тази връзка, моля да промените правната квалификация и да приемете, че правилната такава е тази по чл.118, вр.чл.116 т.6 НК, да преквалифицирате деянието и съответно да му наложите наказание "Лишаване от свобода". При определяне на размера на това наказание, според мен, считам, че няма превес нито на смекчаващите, нито на отегчаващите вината обстоятелства на подзащитния ми. Считам, че смекчаващите вината му обстоятелства са били изненадата. Отегчаващите са действията, които е извършил, както и последващите му действия, които са описани подробно в обстоятелствената част на обвинителния акт, по които ние не спорим. Моля само да вземете предвид при определяне на наказанието, че видно от аутопсията външни белези, Я. не е имал кръв по тялото си, причината за смъртта са били вътрешните кръвоизливи. В този момент, независимо от състоянието, в което се е намирал К., същият не е могъл да разбере в какво състояние е бил К. Я.. Това е обективно аутопсията казва, че нараняванията, външните белези не са били явно изразени и в тъмнината Д.К. не е могъл да установи това, поради което предлагам присъдата да бъде около средата на предвидения в закона размер, като съответно

измените квалификацията.

Направили сме искане за промяна мястото на изтърпяване на мярката за неотклонение "Домашен арест". Считам, че същата е основателна, приложили сме достатъчно документи. Вижда се, че майката на моя подзащитен е в тежко състояние, няма кой да се грижи за нея. Единственият, който може да се грижи за нея, освен моят подзащитен е неговият брат, който работи в Девин. Приложили сме доказателства за това. Моля да промените мястото на изтърпяване от с.Казичене в с.Дрен, общ.Радомир и тъй като по реда на чл.309 НПК следва да се произнесете и по мярката за неотклонение на моя подзащитен моля да измените същата в по-лека, тъй като считано от неговото задържане от началото на м.08.2019 г. до настоящият момент същият е бил с мярка за неотклонение "Задържане под стража", която беше изменена в началото на миналата година в "Домашен арест". Считам, че продължаването с принудителна мярка за задържане в продължение на две години и половина е достатъчна по своята тежест, както и моля да вземете предвид обстоятелството, че през цялото време подзащитният ми е бил с перфектно процесуално поведение. Нито един път не е допуснал отклонение от мярката си за неотклонение "Домашен арест". Моля когато налагате наказанието на Д.К., той неминуемо го заслужава, моля да имате предвид чистото му съдебно минало, да вземете предвид добрите характеристични данни за К., подписката, подписана от неговите съселяни, както и от дадените показания от двамата свидетели, един колега и един съселянин, които подкрепят изцяло обстоятелството, че К. е един нормален български гражданин. Моля при определяне на наказанието да вземете предвид здравословно състояние на К., на неговата майка, семейното му положение, а именно, че следва да се грижи за своето малолетно дете, както и обстоятелството, че К. през цялото време до извършване на това престъпление е работел и то в чужбина, с добре платена работа, поради което считам, че до извършване на престъпното деяние, К. е водил един нормален живот.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА последна дума на подсъдимия.

Подсъдимият: Съжалявам за случилото се. Аз не мога да се нарека убиец, аз защитих семейството си и съжалявам за последствията.

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание съдът постанови присъдата си и определението по чл.309 НПК.

Съдът обяви на страните присъдата си и определението по чл.309 по НПК.

Заседанието завърши в 14,00 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____